Krimināllietas Nr. 11520075913
Arhīva Nr. K30-0303-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 18.augustā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Z.Dundurs,
piedaloties prokuroram P.Urbānam un aizstāvim Z.Aumeisteram, izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 260.panta $1.^1$ daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa, iztiesājot krimināllietu,

konstatēja

/pers. B/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi šādos apstākļos.

2013.gada 5.oktobrī ap plkst. 13.06 /pers. B/ vadīja automašīnu Mercedes Benz 250, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Brīvības gatvi no Juglas ielas puses Jaunciema gatves virzienā. Pie Brīvības gatves nama Nr.458 /pers. B/, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4., 10., 113., 119.punkta prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, neizvēlējās atbilstoši kustības ātrumam drošu distanci līdz viņam priekšā stāvošai automašīnai Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, lai bremzējot apturētu transportlīdzekli, un ar automašīnas priekšējo daļu ietriecās automašīnas Nissan Note aizmugurējā daļā, kura savukārt pēc inerces ietriecās priekšā esošās automašīnās Opel Astra, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ un Hyundai i40, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma un transportlīdzekļu sadursmes rezultātā, automašīnas Nissan Note pasažierim /pers. D/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: kakla muskulatūras sastiepums, krūškurvja sasitums ar kreisās puses IX un X ribas lūzumu.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 260.panta $1.^1$ daļā.

Apsūdzētais tiesas sēdē savu vainu atzina un izdarīto nožēloja, bet liecības sniegt atteicās. Neskatoties uz minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ ar savām darbībām ir izdarījis Krimināllikuma 260.panta $1.^1$ daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un /pers. B/ vaina ir pierādīta ar šādiem pierādījumiem.

No Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr. EZ 280306 ar pielikumiem (fotogrāfijām) izriet, ka 2013.gada 5.oktobrī ap plkst.13.06 Rīgā, Brīvības gatvē pie nama Nr.458 noticis ceļu satiksmes negadījums, kura rezultātā /pers. B/ vadītā automašīna Mercedes Benz 250, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar tās priekšējo daļu ietriecās /pers. E/ vadītās priekšā esošās automašīnas Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, aizmugurējā daļā, kura savukārt ietriecās priekšā esošajā automašīnā /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ un Hyundai i40, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Protokolā fiksēto apliecina arī tiesas sēdē nopratinātie liecinieki /pers. E/ un /pers. F/, kuri attiecīgi vadīja automašīnu Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un cietušais /pers. D/, kuri liecināja, ka viņu vadītās automašīnas pēc trieciena no aizmugures inerces pēc ietriekušās priekšā esošajā automašīnā.

No cietušā /pers. D/ un liecinieces /pers. E/ sniegtajām liecībām tiesas sēdē izriet, ka minētā ceļu satiksmes negadījuma brīdī cietušais /pers. D/ kā pasažieris atradās automašīnā Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Cietušajam /pers. D/ nodarītos miesas bojājumus, to izcelšanos un raksturu pierāda eksperta atzinums Nr.30-2980 un papildus eksperta atzinums Nr.14-1386, kā arī ekspertes D.Bērziņas tiesā sniegtās liecības, kurā eksperte apstiprināja eksperta atzinumu.

Ar šiem pierādījumiem apstiprinās, ka cietušajam /pers. D/ minētā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, kad /pers. B/ vadītā automašīna Mercedes Benz 250, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar tās priekšējo daļu ietriecās /pers. E/ vadītās priekšā esošās automašīnas Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, aizmugurējā daļā, tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izpaudās kā kakla muskulatūras sastiepums un krūšu kurvja sasitums ar kreisās puses IX un X ribas lūzumu. Konstatēto miesas bojājumu izcelšanās apstākļus pierāda arī paša cietušā /pers. D/ liecības par to, ka dažas dienas pēc ceļu satiksmes negadījuma viņš sajutis sāpes kreisajā sānā, un, kā vēlāk noskaidrojās ekspertīzē, tās bija no ribu lūzuma. Eksperte D.Bērziņa liecībā liecināja, ka tas nav nekas neparasts, ka ribu lūzumu varēja sākotnēji nekonstatēt. Tāpēc tiesai nerodas šaubas, ka cietušajam nodarītie miesas bojājumi ir radušies tieši ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, par kura izraisīšanu tiek vainots /pers. B/.

Krimināllietā esošie pierādījumi, tostarp papildus eksperta atzinums Nr.14-1386, kā arī ekspertes D.Bērziņas tiesā sniegtās liecības izslēdz cietušā apgalvojumu, ka ceļu satiksmes negadījuma rezultātā viņam nodarīti kādi citi miesas bojājumi, kas nav ņemti vērā, nosakot miesas bojājumu smagumu. Tādējādi nav pamatots cietušā /pers. D/ liecinātais, ka viņam ceļu satiksmes negadījuma rezultātā radies arī I jostas skriemeļa šķērsizauguma lūzums kreisajā pusē, jo šāds apgalvojums ir pretrunā eksperta atzinumam. Līdz ar to tiesa šīs cietušā liecības atstāj bez ievērības, un tiesa uzskata, ka visas šaubas par cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem, tostarp smaguma pakāpi ir novērstas. Turklāt tiesa uzskata, ka apstāklis, ka cietušais par iespējamiem miesas bojājumiem (I jostas skriemeļa šķērsizauguma lūzums kreisajā pusē) vērsies ārstniecības iestādē tikai pēc vairākiem mēnešiem pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma, rada saprātīgas šaubas, ka šie miesas bojājumi radās tieši /pers. B/ izraisītā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, bet visas šaubas ir jātulko par labu apsūdzētajam.

Apsūdzētajam Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts uzliek pienākumu pildīt šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, tostarp jāievēro un jāpilda šo noteikumu 10., 113. un 119.punkta prasības.

Šajā lietā ir pierādīts, ka /pers. B/, vadot transportlīdzekli Mercedes Benz 250, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, neizvēlējās atbilstoši kustības ātrumam drošu distanci līdz viņam priekšā stāvošai automašīnai Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, lai bremzējot apturētu transportlīdzekli.

No Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr.EZ 280306 ar pielikumiem (fotogrāfijām) redzams, ka negadījuma brīdī ārā bija gaišs dienas laiks, saulains, nav bijuši nokrišņi vai citi apstākļi, kas ierobežoja vai varēja ierobežot /pers. B/ redzamību. No cietušā /Pers. D/, liecinieces /pers. E/ un liecinieka /pers. F/ liecībām izriet, ka notikuma vietā pirms negadījuma bija izveidojies neliels sastrēgums, un tāpēc /pers. E/ un viņai priekšā esošās automašīnas bremzēja līdz apstājās, bet neilgi pēc apstāšanās /pers. B/ vadītā automašīna ietriecās /pers. E/ vadītās automašīnas aizmugures daļā.

Līdz ar to secināms, ka /pers. B/ nebija pievērsis pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, ka priekšā izveidojies neliels sastrēgums. Tas noveda pie tā, ka viņš nebija izvēlējies atbilstoši savam kustības ātrumam drošu distanci līdz viņam priekšā stāvošai automašīnai Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kurā atradās cietušais kā pasažieris. Tā rezultātā /pers. B/ nespēja laikus nobremzēt un apstāties pirms priekšā esošās /pers. E/ vadītās automašīnas, un ar savas automašīnas priekšējo daļu ietriecās tajā.

Minētais norāda uz to, ka /pers. B/ nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamas situācijas, un, izveidojoties nelielajam sastrēgumam, kuru viņam bija jāspēj pamanīt, pietiekoši nesamazināja ātrumu un pilnīgi neapturēja transportlīdzekli, kā arī neizvēlējās tādu distanci, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

Tādējādi /pers. B/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības, aiz noziedzīgas nevērības

neparedzēja, ka savu darbību rezultātā cietušajam varētu tikt nodarīti miesas bojājumi, kaut gan viņam vajadzēja un viņš varēja šīs kaitīgās sekas paredzēt.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129.pantu atzīst, ka visi lietā esošie pierādījumi, uz kuriem tiesa pamatojas, ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu. Vienlaikus tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.pantu secina, ka visas šajā kriminālprocesa gaitā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, jo tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tiesai nerodas šaubas par tām.

Tiesa ievēro Kriminālprocesa likuma 128.pantā noteikto pienākumu izvērtēt pierādījumu ticamību, jo visus kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus ir novērtējusi to kopumā un savstarpējā sakarībā, nedodot nevienam pierādījumam iepriekš noteiktu augstāku ticamības pakāpi nekā pārējiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajā daļā noteikto kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulēšanā. No minētā jāsecina, ka pierādījumi ir atzīstami par pietiekamiem, ja iztiesājot krimināllietu, izslēdzot visas saprātīgas šaubas, tiek konstatēti visi pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi, tas ir, apstākļi, kādi norādīti apsūdzībā.

Ievērojot minēto, tiesai nav radušās saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, un apsūdzētais ir sodāms par Krimināllikuma 260.panta $1.^1$ daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, apdraudot gan sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, gan cietušā veselību, nodarījuma rezultātā nodarot kaitējumu (vidēja smaguma miesas bojājumu) cietušā /Pers.D/veselībai. Izdarītais noziegums nav bijis saistīts ar rupju Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, tomēr ir bijis saistīts ar /pers. B/ noziedzīgu nevērību pret saviem pienākumiem ceļu satiksmē. Tiesa ņem vērā, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam nodarīti gan miesas bojājumi, gan radīts mantiskais zaudējums. Turklāt noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam nodarītas fiziskas ciešanas un morāls aizskārums, bet miesas bojājumi nav radījušas paliekošas sekas cietušajam.

Par /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņam ir pastāvīga dzīvesvieta savā īpašumā esošajā dzīvoklī, pēc apsūdzētā vārdiem strādā SIA /Nosaukums A/ par transportlīdzekļa vadītāju un saņem valstī noteikto minimālo mēneša darba algu, apgādībā personu nav, nopietnas veselības problēmas, kas liedz strādāt, nav, slimo ar C hepatītu, agrāk nav sodīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst apsūdzētā savas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Tiesa pie soda noteikšanas ņem vērā arī apsūdzētā pausto atvainošanos tiesas sēdē par izdarīto, tomēr atvainošanās tiesas ieskatā bija ļoti vispārīga un nebija tieši vērsta pret konkrēto cietušo /pers. D/, lai tiesa šādu atvainošanos atzītu par patstāvīgu /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli.

Krimināllikuma 48.pantā paredzētos /pers. B/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Ņemot vērā minēto, tostarp izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kas nav bijis saistīts ar rupju ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un augstu sabiedrisko bīstamību, to, ka nodarījuma rezultātā cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas nav radījuši paliekošas sekas cietušajam, kā arī, ņemot vērā apsūdzētā personību, ka agrāk nav sodīts, ir pastāvīga dzīvesvieta, ir darbaspējīgā vecumā, strādā, nav būtiskas veselības problēmas, kas liegtu strādāt, tiesa atzīst, ka taisnīgākais un samērīgākais sods apsūdzētajam būtu nosakāms piespiedu darbs. Nosakot sodu un tā mēru, tiesa ņem vērā to, ka ir konstatēts /pers. B/ atbildību mīkstinošs apstāklis, nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, tāpēc piespiedu darbs var tikt noteikts piespiedu darba vidējā laika ilguma robežās, kāds paredzēts Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā. Izdarītā nozieguma raksturs, proti, ka nozieguma rezultātā tika apdraudēti arī citi satiksmes dalībnieki un to īpašums, nav tāds, lai piemērotu piespiedu darbu uz laiku, kas ir tuvāk minimālajam piespiedu darba laikam.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ visa kriminālprocesa laikā ir ievērojis savus kriminālprocesuālos pienākumus, nav izvairījies no izmeklēšanas un tiesas, tiesa atzīst, ka nav samērīgi turpināt drošības līdzekļa piemērošanu /pers. B/, un tas ir atceļams.

Lietā pieteikta cietušā /pers. D/ kaitējuma kompensācija, kas sastāv no mantiskā zaudējuma 48,40 *euro* par zvērināta advokāta darba samaksu un kompensācijas par morālo kaitējumu 12 000 *euro* par fiziskajām ciešanām un morālo aizskārumu. Par morālo kaitējumu cietušais norādīts, ka autoavārijas rezultātā gūtās traumas (2 ribu lūzumi, mugurkaula posttraumatisks bojājums pirmā jostas skriemelī) izraisīja fiziskas ciešanas un sāpes visa darba nespējas laika periodā, kad nevarēja sevi apkopt un bija jāizmanto citu cilvēku palīdzība. Arī atsākot darbu cietušais izjūt diskomfortu un sāpes. Norāda, ka miesas bojājumi ir paliekoši un nevar prognozēt, kā tie ietekmēs veselību turpmāk.

Cietušā pārstāvis kompensācijas pieteikumu tiesas sēdē uzturēja, paskaidrojot, ka faktiski tikai ārstu nolaidības dēļ nav iespējams konstatēt, ka ir nodarīti smagāki miesas bojājumi, nekā eksperta atzinumā secināts. Kā arī paskaidroja, ka cietušajam vēl joprojām pēc traumas ir saglabājušās sāpes un turpinās veselības problēmas un viņš cietīs visu mūžu. Vērsa uzmanību uz apsūdzētā attieksmi, ka viņš cietušajam draudu rezultātā piedāvājis 500 euro kompensāciju vai arī, ka nesaņems neko, ka apsūdzētajam ir dārgas markas automašīna, kas norāda uz to, ka apsūdzētajam faktiski ir lielāki ienākumi, nekā viņš apgalvo.

Tiesa, nosakot kompensācijas apmēru par mantisko zaudējumu, morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, ņem vērā Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteiktos kaitējuma noteikšanas kritērijus.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu, 352.panta pirmo daļu un 353.panta pirmās daļas 1.punktu atzīst, ka kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu apmierināma pilnībā, bet par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām apmierināma daļēji 1500 *euro* apmērā šādu apsvērumu dēļ.

Attiecībā uz mantisko zaudējumu tiesa atzīst, ka ar lietā esošo 2014.gada 8.septembra maksājuma uzdevumu AS Swedbank (lietas 122.lapa) un 2014.gada 8.septembra Faktūrrēķinu cietušais ir pierādījis, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā viņam radušies zaudējumi 48,40 *euro* apmērā par izdevumiem, ko viņš samaksājis advokātam par konsultēšanu šajā kriminālprocesā.

Izlemjot jautājumu par kompensāciju cietušajam par morālo kaitējumu, tiesa atzīst, ka ar noziedzīgo nodarījumu cietušajam tika nodarīts morāls aizskārums, jo jebkurš noziedzīgais nodarījums rada personai morālu aizskārumu. Vērtējot, vai cietušajam ir tiesības saņemt kompensāciju par morālo aizskārumu, tiesa ņem vērā to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts ceļu satiksmes jomā, apdraudot cietušo, kurš bija transportlīdzekļa pasažieris, kas nevarēja ietekmēt ceļu satiksmes negadījuma izcelšanos un viņš bija pilnībā atkarīgs no pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Nodarījums izdarīts, cietušajam braucot kā pasažierim transportlīdzekļi, paļaujoties, ka pārējie satiksmes dalībnieki ievēros ceļu satiksmes notikumus. Nenoliedzami, ka radītie miesas bojājumi ir radījuši cietušajam fiziskas sāpes, kā arī morālu aizskārumu, jo viņš pilnvērtīgi nespēja sevi ārstēšanas periodā apkopt un bija jāsaņem citu līdzcilvēku palīdzība. Arī apstāklis, ka pēc miesas bojājumu nodarīšanas viņam bija jāārstējas, liedza cietušajam dzīvot pilnvērtīgu dzīvi. Tāpēc ir tikai taisnīgi atzīt, ka, lai kompensētu fiziskās ciešanas un morālo aizskārumu, apsūdzētajam ir pienākums samaksāt cietušajam kā gandarījumu mantisku atlīdzību naudas izteiksmē.

Tiesa, nosakot atlīdzību par morālo kaitējumu, ņem vērā arī izdarītā nozieguma smagumu un raksturu, proti, ka izdarīts mazāk smags noziegums, apdraudot cietušā veselību. Lai arī apsūdzētais izdarījis noziegumu ceļu satiksmes jomā, apdraudot cietušā veselību, tomēr tā raksturs nebija vispārbīstams, uz ko norāda tas, ka apsūdzētais nebija alkohola vai citu apreibinošu vielu ietekmē, kā arī apsūdzētais nepieļāva rupju ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, un cietušajam tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi.

Nozieguma rezultātā cietušajam nav radīti paliekoši sakropļojumi un darbspējas zudumi, ko tiesa ņem vērā, nosakot morālā kaitējuma atlīdzību.

Attiecībā uz cietušā norādīto, ka viņam nozieguma rezultātā radītā trauma (I jostas skriemeļa šķērsizauguma lūzums kreisā pusē) vēl joprojām rada viņam sāpes, tiesa, nosakot kaitējuma kompensāciju par morālo kaitējumu, šo traumu neņem vērā. Lietā esošajā tiesu medicīnas eksperta papildu atzinumā nav atzīts, ka šis bojājums radies tieši /pers. B/ vainas dēļ, proti, šī trauma nav ņemta vērā, nosakot miesas bojājumu smagumu. Līdz ar to tiesai nav pamats to ņemt vērā arī pie kaitējuma atlīdzības noteikšanas, jo nav pierādīts, ka tās izcelšanās ir cēloņsakarībā ar apsūdzētā izdarīto noziegumu.

Nosakot atlīdzību par morālo kaitējumu, tiesa ņem vērā arī tiesu praksi.

Augstākās tiesas 2010/2011.gada tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma

kompensāciju kriminālprocesā" pielikumā Nr.3 norādījusi, ka, ņemot vērā tiesu praksi, samērojamību, virs speciālajos likumos paredzētajām summām, tiesas par Krimināllikuma 260.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (viegli un vidēji smagi miesas bojājumi) varētu piedzīt līdz 2000 latiem (pašreiz 2845,74 *euro*) (skatīt Augstākās tiesas interneta mājas lapas adresi http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas/).

Papildus tiesu prakses apkopojumam tiesa ņem vērā arī tiesu praksi, kurā līdzīgos apstākļos (miesas bojājumu raksturs un smagums) ir noteikta līdzīga apmēra kaitējuma kompensācija, skatīt, piemēram, Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 7.maija spriedumu krimināllietā Nr.11520030913, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 22.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr.11520047814 un Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 3.marta spriedumu krimināllietā Nr.11520039614.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2009.gada 3.jūnija lēmumā lietā SKK-308/2009 ceļu satiksmes negadījumā cietušajai personai nav pienākums griezties ar iesniegumu par nemateriālā zaudējuma atlīdzināšanu apdrošināšanas sabiedrībā. Taču tiesai, izvērtējot pieteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, ir jāņem vērā iespējamais apdrošināšanas atlīdzības apmērs.

Tiesas rīcībā nav ziņu par to, vai cietušais ir vērsies apdrošināšanas atlīdzības sabiedrībā, lai saņemtu nemateriālā zaudējuma atlīdzību.

Apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajā apdrošināšanā par ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām cietušās personas fiziskas traumas dēļ nozieguma izdarīšanas brīdī noteica Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumi Nr.331 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem", kas ar 2014.gada 11.jūliju ir zaudējuši spēku. Tiesa pamatojas uz šiem noteikumiem, jo noziedzīgais nodarījums izdarīts un kaitējums radīts laikā, kad tie bija spēkā.

Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumu Nr.331 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem" 3.2.punkts noteic, ka apdrošināšanas atlīdzības apmērs par cietušās personas sāpēm un garīgām ciešanām cietušās personas fiziskas traumas, ja cietušajai personai ir vidēji smagi miesas bojājumi, ir no 80 līdz 200 latiem jeb 113,83 *euro* līdz 284,57 *euro.*

Līdz ar to tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācija par morālo kaitējumu nosakāma 1784,57 euro apmērā.

Ņemot vērā, ka cietušais nav saņēmis no apdrošinātāja kompensāciju par nemateriālajiem zaudējumiem, tiesa atzīst, ka no tiesas noteiktās kompensācijas par morālo kaitējumu atņemama maksimālā iespējamā apdrošinātāja izmaksājamā summa 284,57 *euro* jeb 200 lati. Tādējādi no apsūdzētā par labu cietušajam piedzenama kompensācija par morālo kaitējumu 1500 *euro* apmērā.

Pārējā daļā cietušā /Pers. D/pieteiktā kaitējuma kompensāciju par morālo kaitējumu nav nosakāma, bet cietušajam, ja viņš uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināta viss radītais kaitējums, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā. Turklāt cietušais saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta ceturto daļu, pieprasot atlīdzību civiltiesiskā kārtībā, ir atbrīvots no valsts nodevas.

Sakarā ar to, ka cietušā /pers. D/ iesniegtajam DiaMed magnētiskās rezonanses centra CD diskam „CT:2014-09-01 krūšu kurvim" ir zudusi dokumenta nozīme krimināllietā, tas ir atdodams cietušajam.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 260.panta $1.^1$ daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 150 stundām.

/pers. B/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums.

Atcelt /Pers. B/piemēroto drošības līdzekli uzturēšanās noteiktā vietā.

Apmierināt daļēji cietušā /pers. D/ kompensācijas pieteikumu par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām.

Piedzīt no /pers. B/ cietušā /pers. D/, personas kods /personas kods/, labā atlīdzību par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām 1500 *euro* apmērā. Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju par morālo

aizskārumu un fiziskajām ciešanām nenoteikt.

Piedzīt no /pers. B/ cietušā /pers. D/, personas kods /personas kods/, labā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 48,40 *euro* apmērā.

Atdot cietušajam /Pers. D/DiaMed magnētiskās rezonanses centra CD disku „CT:2014-09-01 krūšu kurvim".

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā ir 2015.gada 1.septembris. Pilna sprieduma tulkojuma pieejamības diena tiesas kancelejā ir 2015.gada 15.septembris.

Tiesnesis Z.Dundurs